

forberedende kommission for Det europæiske Råd (aftrykt som bilag til nærværende forslag), hvilke aktstykker nævnte dag på regeringens vegne — for så vidt angår statuten under forbehold af fornøden ratifikation — blev undertegnet af udenrigsminister Gustav Rasmussen og ambassadør, lensgreve Reventlow.

Statuttens Indhold.

Statuten består af en indledning og 10 kapitler med ialt 42 artikler.

I statuttens indledning udtales det bl. a., at det er af afgørende betydning for bevarelsen af menneskeheden og civilisationen, at freden befæstes på grundlag af retfærdighed og internationalt samarbejde. Deltagerstaterne bekræfter deres tillid til de åndelige og etiske værdier, som er deres folks fælles arv og kilden til personlig frihed, politisk uafhængighed og til et styre, hvilende på lov og ret, principper, der danner grundvolden for ethvert sandt demokrati. Det udtales endvidere, at der er et behov for en nærmere forening af alle ligesindede lande i Europa, hvorfor de kontraherende stater er af den opfattelse, at det er nødvendigt straks at skabe en organisation, som vil bringe europæiske stater i nærmere forbindelse med hverandre. De foran omtalte 10 stater, der deltog i konferencen i London, har derfor besluttet at oprette et europæisk råd, bestående af et udvalg af regeringsrepræsentanter og en rådgivende forsamling.

Kapitel I omhandler Det europæiske Råds formål, nemlig tilvejebringelse af en nærmere forening mellem dets medlemmer med henblik på at sikre og virkeliggøre deres fælles idealer og principper og at lette deres økonomiske og sociale udvikling. Dette formål skal fremmes gennem Rådets organer, ved drøftelse af spørgsmål af fælles interesse, ved indbyrdes aftaler og fælles optræden i økonomiske, sociale, kulturelle, videnskabelige, lovgivningsmæssige og administrative anliggender og ved opretholdelse og yderligere fremme af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder. Deltagelse i Det europæiske Råd berører ikke dets medlemmers samvirke indenfor De forenede Nationer eller i andre internationale organisationer eller sammenslutninger, i hvilke de deltager. Det fastslås slutteligt, at anliggender, som vedrører det nationale forsvar, ikke falder indenfor Det europæiske Råds virkefelt.

Kapitel II, som omfatter artiklerne 2—9, indeholder regler om medlemsskab af Europarådet. I henhold til *art. 2* udgør deltagerne i statuten (foreløbig de i indledningen op-

regnede 10 stater) medlemmerne af Det europæiske Råd. Ethvert medlem af Det europæiske Råd skal anerkende de for retsstaten almindeligt gældende grundsætninger og princippet om, at menneskerettighederne og de fundamentale frihedsrettigheder tilkommer enhver indenfor deres område (*art. 3*). I *art. 4* hedder det, at enhver europæisk stat, som anses for at være i stand til og villig til at efterkomme de i *art. 3* indeholdte forskrifter, af Ministerudvalget kan opfordres til at blive medlem af Det europæiske Råd. Endvidere kan i henhold til *art. 5* under særlige omstændigheder et europæisk land, som anses for at være i stand til og villig til at efterkomme de nævnte forskrifter, af Ministerudvalget opfordres til at blive associeret medlem af Det europæiske Råd. Et sådant medlem er kun berettiget til at blive repræsenteret i Den rådgivende Forsamling. Bestemmelsen kan navnlig tænkes at få betydning for Tysklands vedkommende. Af yderligere bestemmelser i kapitel I kan nævnes *art. 7* og *8*. Ifølge *art. 7* kan ethvert medlem af Det europæiske Råd udtræde af dette efter forudgående notifikation. Artiklen indeholder nærmere bestemmelser om det tidspunkt, fra hvilket udtrædelsen regnes. *Art. 8* omhandler ophør af medlemsskab på grund af overtrædelse af forskrifterne i *art. 3*.

Kapitel III, som består af artiklerne 10—12, indeholder bestemmelser om Det europæiske Råds organisation. I *art. 10* bestemmes det, at Rådets organer er Ministerudvalget og Den rådgivende Forsamling; til rådighed for begge disse organer står Det europæiske Råds sekretariat. Det europæiske Råd skal ifølge *art. 11* have sæde i Strasbourg (Ministerudvalget kan ifølge *art. 21* dog sammentræde andetsteds). Rådets officielle sprog er engelsk og fransk (*art. 12*).

Kapitel IV, som består af artiklerne 13—21, omhandler Ministerudvalget. I henhold til *art. 14* har enhver medlemsstat en repræsentant og en stemme i Ministerudvalget. Hvervet som repræsentant i Udvalget indehaves af vedkommende lands udenrigsminister. Såfremt denne ikke er i stand til at give møde, kan en stedfortræder, der såvidt muligt skal være et regeringsmedlem, udpeges.

Ifølge *art. 15* er det Ministerudvalgets opgave enten efter indstilling fra Den rådgivende Forsamling eller på eget initiativ at overveje, hvilke skridt der måtte være påkrævet med henblik på at fremme Det europæiske Råds formål, herunder indgåelse af overenskomster og vedtagelse af fælles politik